

**РОЗВИТОК АДАПТАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ УЧАСНИКІВ ІНТЕГРОВАНИХ МЕРЕЖ
ВИРОБНИЧОЇ КООПЕРАЦІЇ В
УПРАВЛІННІ ЖИТТЄВИМ ЦИКЛОМ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ЗМІН**

Зростання нестабільності умов господарювання при ускладненні виробничо-технологічних зв'язків обумовили потребу підприємств залучатися до інтеграційно-коопераційної взаємодії проходячи відповідні цикли організаційних трансформацій. Метою статті є розвиток теоретико-методичних засад та розробка практичних рекомендацій щодо формування і розвитку адаптаційного потенціалу учасників інтегрованих мереж виробничої кооперації з урахуванням життєвого циклу коопераційної взаємодії та параметрів відповідних змін. Методологічну основу дослідження становить авторська концепція інтеграційного розвитку, перенесена на проблематику управління фазами організаційних змін, які в інтегрованих мережах виробничої кооперації подано як цілеспрямоване перетворення складових інтеграційного розвитку. Масштаб трансформації диференційовано між детерміністським (зміна потенціалу учасників) та біфуркаційним (одночасна зміна складу учасників, інтеграційних обмежень і концепцій контролю) етапами життєвого циклу. Адаптаційний потенціал визначено як інтегровану здатність актора своєчасно змінювати власну ресурсно-компетентісну, технологічну, організаційну та інституціональну позицію без руйнування функціональної сумісності з іншими учасниками мережі кооперації й без порушення прийнятих концепцій контролю. Виокремлено п'ять взаємопов'язаних складових інтеграційного потенціалу (адаптивна, конкурентна, інтеграційна, інноваційна, трансформаційна), що охоплюють як внутрішні чинники діяльності учасника, так і його зовнішню позицію в мережі. Розвинуто методичний інструментарій управління змінами через введення процедури зіставлення масштабу організаційної реконфігурації з адаптаційним потенціалом кожного учасника мережі. Трансферт компетенцій і знань подано як механізм формування колективної адаптаційної спроможності мережі виробничої кооперації, яка досягається через поєднання дифузії знань, навчання, формування спільних рутин, технологічного узгодження та накопичення досвіду взаємодії. Запропонований підхід дозволяє перейти від загальної оцінки готовності мережі до змін до диференційованого визначення здатності акторів підтримувати нову конфігурацію взаємодії.

Ключові слова: адаптаційний потенціал, інтегровані мережі виробничої кооперації, інтеграційний розвиток, організаційні зміни, життєвий цикл, управління змінами, трансферт компетенцій, механізм управління розвитком